

فیلیپ سیب

رسانه‌های جدید و آینده‌ی دیپلماسی

ترجمه‌ی

مسعود میرزایی

www.eghsbooks.com

فهرست

۹	پیش‌گفتار مترجم
۱۳	پیش‌گفتار نویسنده
۱۷	مقدمه
۳۳	فصل یکم: دیپلماسی باز
۳۸	تکامل تاریخی فناوری ارتباطات
۴۹	اینترنت و تلفن‌های هوشمند وارد می‌شوند
۵۳	امنیت و حریم خصوصی
۵۷	توده‌های توانمند
۶۳	اتصال به توده‌ها
۶۵	فصل دوم: ظهور دیپلماسی عمومی
۷۱	اقدامات چین برای نفوذ فرهنگی
۷۴	سخن‌پراکنی روسیه
۷۸	سیاسی‌کاری رژیم صهیونیستی
۸۱	توسل آمریکا به مردم عادی
۸۴	دیپلماسی عمومی فردا
۹۴	نتایج

فصل سوم: دولت‌ها و بازیگران غیردولتی

۹۹	تاریخ کهن: جنگ سرد
۱۰۳	قرن همه
۱۰۴	بازیگران غیردولتی
۱۰۶	کشور مجازی
۱۱۷	عامل فیسبوک
۱۲۲	منازعه و دیپلماسی
۱۲۶	مذهب و دیپلماسی
۱۳۰	

فصل چهارم: پایداری در مسیر

۱۳۷	مخاطرات سیاسی
۱۳۸	دیپلماسی توزیع شده؛ چه کسی مسئولیت را بر عهده دارد؟
۱۴۵	مأموریت بی پایان
۱۵۰	دیپلمات‌ها چه چیزهایی را باید بدانند؟
۱۵۲	

فصل پنجم: شکل‌گیری آینده‌ی دیپلماسی

۱۵۹	دیپلماسی دولایه
۱۶۱	جست‌وجوی اطلاعات
۱۶۸	روایت‌ها
۱۷۰	دیپلماسی در جامعه‌ی جدید جهانی
۱۷۶	دستکاری شبکه‌های اجتماعی
۱۷۸	پناهجویان و رسانه‌های جدید
۱۷۹	بسیج پیرامون توافق هسته‌ای ایران
۱۸۱	آینده و گذشته
۱۸۵	

منابع

پیش‌گفتار مترجم

کتاب پیش رو یک مطالعه بین‌رشته‌ای درباره‌ی سیاست خارجی و رسانه است که به‌خوبی تأثیر متقابل این دو حوزه را به‌ویژه در عصر شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های آنلاین و شبکه‌های ماهواره‌ای مورد بررسی قرار داده است.

پروفسور فیلیپ سیب استاد دانشگاه کالیفرنیا جنوبی در این کتاب که سال گذشته و با عنوان دقیق *The Future of Diplomacy*، *آینده‌ی دیپلماسی*، منتشر شد، ضمن اشاره به تحولات روز جهانی نظیر انقلاب‌های عربی، مذاکرات هسته‌ای ایران و موافقت‌نامه‌ی برجام، ظهور داعش در عراق و سوریه، بحران پناهجویان و ... نحوه‌ی تأثیرگذاری رسانه‌ها به‌ویژه رسانه‌های جدید بر این تحولات و هم‌چنین سردرگمی و غافل‌گیری اکثر دیپلمات‌ها در جریان وقوع برخی از این رویدادها، بر ضرورت توجه دولت‌ها و دستگاه‌های دیپلماسی به فضای جدید رسانه‌ای و شبکه‌های مجازی تأکید می‌کند.

با فراگیر شدن اینترنت و رسانه‌های جدید و استفاده‌ی میلیاردها نفر از مردم دنیا از توئیتر، فیسبوک، یوتیوب، اینستاگرام، وایبر، اسکایپ و ... جهان کوچک‌تر شده و ایده‌ی مشهور دهکده‌ی جهانی از حالت کلیشه‌ای خارج شده و صورت واقعیت به خود گرفته است.

در چنین فضای پرسرعتی، دیپلماسی که زمانی یک باشگاه اختصاصی و مردانه برای افرادی خاص به شمار می‌رفت که در دانشگاه‌های مشهور تحصیل کرده بودند و همه‌ی فعالیت‌های‌شان نیز پشت درهای بسته انجام می‌شد، بالاچار با فشار رسانه‌های جدید حداقل تا حدودی درهای خود را به روی عموم باز کرده است.

به‌رغم وقوع این تحولات مهم، شبکه‌های مجازی و رسانه‌های اجتماعی هنوز برای بسیاری افراد حالت سرگرمی و وقت‌گذرانی دارند ولی به اعتقاد نویسنده دیگر نه عاقلانه و نه صحیح است که فضاهای مجازی نظیر یوتیوب و فیسبوک را فقط به‌عنوان محل انتشار ویدئو از گربه‌ها و یا سریال‌های رادیویی و تلویزیونی به‌تسخیر بگیریم، آن‌ها می‌توانند به‌طور ناگهانی و به‌زور وارد دنیای دیپلمات‌ها بشوند، همان‌گونه که در این چند سال هرازگاهی وارد شده و همه را غافل‌گیر کرده‌اند.

دیپلماسی نیز همانند بسیاری از رشته‌های دیگر باید تغییر کند و خود را با شرایط جدید سازگار نماید. به عقیده‌ی پروفیسور سیب، دیپلماسی سنتی منسوخ نخواهد شد ولی چاره‌ای ندارد که صحنه را با دیپلماسی نوینی که مجهز به ابزارهای جدید است، شریک شود.

روشن است که آینده‌ی دیپلماسی فقط تداوم نقش‌های سنتی با استفاده از فناوری‌های نوین نخواهد بود، چراکه مأموریت‌های بنیادین دیپلمات‌ها در حال تغییر است. دیپلمات‌ها زمانی صرفاً کارشان مذاکره و جمع‌آوری اطلاعات برای دولت‌های‌شان بود، آن‌ها با یکدیگر گفت‌وگو می‌کردند، نه با مردم. دیپلمات‌ها هنوز هم مذاکره می‌کنند و سفارتخانه‌ها نیز به جمع‌آوری اطلاعات مشغول‌اند، اما علاوه بر این، مستقیماً توسط توده‌ی مردم و از طریق رسانه‌ها حساب‌کشی می‌شوند.

آینده‌ی دیپلماسی در حال شکل‌گیری است ولی پروفیسور سیب نیز هنوز نتوانسته مختصات دقیق دیپلماسی آینده را در این کتاب ارائه دهد و بیش‌تر به بررسی

مواردی پرداخته است که تغییر را برای این حوزه‌ی بسته و نخبه‌گرا ضروری کرده‌اند. وی در عین حال تأکید می‌کند که «برای دیپلماسی آینده‌ای نویدبخش در انتظار است.»

پروفیسور فیلیپ سیب که طی سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳ مدیریت مرکز دیپلماسی عمومی دانشگاه کالیفرنیا جنوبی را نیز برعهده داشت، تاکنون کتاب‌های زیادی در حوزه‌ی رسانه و مسائل بین‌المللی نوشته است که *تروریسم جهانی و رسانه‌های جدید، رسانه‌های جدید و خاورمیانه‌ی جدید، تأثیر تلویزیون الجزیره، اخلاق در روزنامه‌نگاری و اخلاق در روابط عمومی* از جمله مهم‌ترین آن‌ها هستند.

وی پس از انتشار کتاب جدیدش (کتاب حاضر) در مباحثه‌ای در پاسخ به این سؤال که آینده‌ی ارتباطات دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی و از جمله توئیتر را طی ده سال آینده چگونه می‌بینید؟ گفته بود: وقتی شاهدیم «انقلاب شبکه‌های اجتماعی» فقط در یک فاصله‌ی زمانی ده‌ساله به قوع پیوست، متوجه می‌شویم که پیش‌بینی در این امور چقدر سخت و دشوار است. ده سال دیگر شاید وضعیت توئیتر مثل گروه موسیقی «بیتل‌ها» شده باشد؛ دوست‌داشتنی ولی مردم‌به‌سختی به یاد می‌آورند.

نویسنده در این کتاب از پاورقی استفاده نکرده و آنچه را که لازم بوده حتی داخل پرانتز در خود متن توضیح داده است، بنابراین همه‌ی پاورقی‌ها در نسخه‌ی فارسی از مترجم است.

علاوه بر شماره‌های ارجاع به پاورقی، در فصول مختلف شماره‌هایی نیز داخل قلاب [] ذکر شده است که مربوط به منابع استفاده شده توسط نویسنده است که این منابع همانند نسخه‌ی اصلی و مطابق شماره‌ها عیناً در پایان کتاب درج شده است.